

νίνι, αλλά δυο συγγενείς της νέας τόν εκάλεσαν σε μονομαχία. Ο Παγανίνι, σπαθιστής και σκοπευτής άγιος, έσκότωσε και τους δυό... Με άνεξηγητο τρόπο έγενε άφαντο, και ό καλλιτέχνης για μερικά χρόνια. Τέλος ξυθα - διηγείται ό Φολιέτα - ότι σπίζει μέσα στα ύπογεια ενός άρχαιου πύργου της Τσακάνας, ιδιοκτησιαν συγγενούς της νέας εκείνης. Έτρεξα εκεί, και κρυφά, με χλίες δυσκολίες, κατώρθωσα να μπώ. Βρήκα τόν Παγανίνι σε άξιοδόκνητη σωματική και ψυχική κατάσταση, άν και δέν τόν κατοματευτηριζόνταν, τού είχαν άφισει, για παρηγοριά, και τόν παρήγομο βιολί του... Άλλά στη φυλοκή είχαν σπάσει όλες οι χορδές τού βιολιού τού, πλην της τελευταίας. Η ανάγκη να παίξη σε μία μόνη χορδή, τόν άνέδειξε τόσο μεγάλο καλλιτέχνη... Είχα άρκστά χρήματα μαζί μου. Έδαροδόκησα γενναίως τό δεσμοφύλακα και κατώρθωσα να τόν πείσω να δραπευτέσθω με τόν Παγανίνι... Η άπόδορσις έγενε μία σκοτεινή χειμωνιάτικη νύχτα. Πέρασαν από τότε πολλά χρόνια, αλλά ό Παγανίνι δέν ήθέλησε ποτέ να μου πη τι άπλώνει ή αίσθηματική του Φλωρεντινή φίλη, είνε όμως βέβαιον ότι τού άφροσθη βουθό πόνο στην καρδιά... Έγώ ύποθέτω μάλλον

ότι πέθανε...»

Ο λόρδος Μάντλεσκον και ή Άραμπέλλα, με τη μεσολάβρη του Φολιέτα, κατώρθωσαν τέλος, να γνωρισουν και προσοπισκός τόν καλλιτέχνη. Φαίνεται ότι, παρά τήν ηλικία του (ήταν τότε 53 ετών) ή Άγγλις τόν ειχε αγαπήσει. Άλλ' ό Παγανίνι της ειπε : — Παιδί μου, παρεξηγείς τó αίσθημά σου... Δέν αγαπάς έμένα, αλλά εγώ ! (και της έδειξε τó βιολί του).

Μετά τη σκηνη αυτή, ό ιδιόρρυθμος καλλιτέχνης έξαφανίσθηκε και οι δυό Άγγλοι δέν μπόρεσαν να βροούν να ίχνη του. Γύρισαν στην Άγγλία. Η Άραμπέλλα ύστερ' από ένα χρόνο πέθανε σ' ένα σανατόριο της Έλβατίας.

Ο Νικόλαος Παγανίνι πέθανε στα 1840 σ-ή Νίκαια. Άφρησ περιουσία τέσσερα εκατομμύρια φράγκα. Έπειδή όμως ειχε έλθει σε διάστασι με τη καθολική εκκλησία, ό Έπίσκοπος Πάριμας άπηγόρευε τήν ταγήν του, ως προδότου της εκκλησίας, στο κοιμητήριο. Τό λειψανό του ήταν για ήμέρες άταφο σ' ένα δωμάτιο τού Νοσοκομείου της Νίκαιας και άκολούθω: της Βιλλαφράγκας. Τέλος οι συγγενείς του κατώρθωσαν με πολλά χρήματα να έπιτύχουν τόν ένταφιασμό του στην ούλη της Έκκλησίας, κοντά στην αγαπητή του έπαυλι Γκαγιόνα, στα περίχωρα της Πάρμας, που μοχοβολά κάθε άνοιξη από τις ώραιότερες βιολέττες τού κόσμου.

Ο ΣΑΡΣΑΙ ΚΑΙ Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ

Άληθινά παροιμιώδης έχει γίνει ή εργατικότητα, ή τάξις και ή μεθοδικότης τού μεγάλου Γάλλου κρητικού και δημοσιογράφου Σαρσαι. Είνε εις όλους γνωστό τó ρητό τού έξόχου αυτού συγγραφέως ότι στον δημοσιογράφο έπιτρέπεται να μη γράψη τó άρθρο του : «μόνο κατά τήν παραμονή τού θανάτου του...»

Και όμως τήν νύχτα τού θανάτου του αυτός ό Σαρσαι, όταν ειχαν άρχίσει πια ή στυγρές της άγωνίας, ένθυμηθείς ότι τήν ήμέρα εκείνη, άρχισ να γράφη μία από τις δραματικές επιφυλλίδες του για τόν παρισινό «Χρόνο» έπαγελάμβανε διαρκώς μέσα στο έπιθανάτιο παραλήρημά του :

Τήν επιφυλλίδα μου...τήν επιφυλλίδα μου... πρέπει να τήν γράψω... πρέπει... Έστω... και μηδ...

Ο σοφός έτοιμοθάνατος ειχε λησμονήσει τó ρητό του...

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Μενόλογος Ιδιότροπου

— Έμένα δέν άρέσει διόλου ό ήλιος. Μόλις ξεμερλώσει βγαίνει κ' αυτός στη μέση, δθβεν πάς κάτι κάνει... Έγφ τó φεγγάρι τó καθμένο, μόλις νυχτώση βγαίνει και μάς φέγγει.

— Τά μικρότερα άλογα τού κόσμου εύρίσκονται εις τήν Σκωτία.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Κ. Π.

Τύπος μοντέρνας σιλουέτας. Η έμφανισίς της δίνει τήν έντύπωσιν ενός ζωντανεμένου χροκί της «Βόγκ», διότι και αί τουαλέτται της έντός του ότι αντίπροσωπεύουν τήν τελευταίαν λέξιν της μόδας, διακρίνονται και διά τούς έκτάκτως καλαισθήτους συνδυασμούς των. Δέν λείπει από καρμιά σχεδόν χορευτική συγκέντρωσι, είνε φανατική θιασώτις τού χορού, και έχει κατατάξη τήν άττραξιόν της κοσμικής ζωής σε είδος σπόρ. Πηγαίνει, έρχεται, παρευρίσκαται, χορεύει, όμλει μηχανικώς χωρίς να φανερωη μεταλλαγές έντυπώσεων, ή να έπιδείξη έπιθυμίαν άλλαγής αυτών. Κοιλιστική έμμορφία, ζανθόχρσα μαλλιά, έπηραστική κοιμότης, κατακληκτική - πολλάκις - ή έμφανισίς της, υπό έσποιν άρμονικου συνόλου. Μιά ένδιαφερόσμη αντίθεσις είνε ή λεπτή σάν «Σάξ» ώραιότης της με συνδιαζομένη ιδιοφυίαν και έπιδεδιόττητες σπαίνων σπόρ - γούφαν, και κυρίως σωφέρ κατακληκτική.

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τήν παρελθούσαν Δευτέραν μπριτζ και ραμί σε στενόν φιλικόν κύκλον παρά τῷ κ. και τῇ κ. Στάθη Κατσικογιάννη.

— Παρευρέθησαν κ. Παπάγου - ώραιότατη σιλουέττα με άσπρόμαυρα, - κ. Κ. Μεταξά με μώβ, κ. Π. Παρόγλου με βερ άμάντ, κ. Καίτη Παγκάλου έκτάκτως ώραιά με μαύρα και χρυσά, κ. Γ. Μεταξά έκμιστική φυσιογνωμία, - κ. Φ. Θεοδόρη, κ. Λίτσα, κ. Χέλιη - τó γένος Τριανταφυλλάκου - ύιέρ ποτε χαριτωμένη, κ. Δ. Φωτιάδη με μαύρα, κ. Γ. Μακκά επίσης μαύρα, κ. Οικονόμου πολύ σικ τουαλέττα βιολίν, δις Τζέκη Τριανταφυλλάκου, και τούς κ. κ. Κ. Μεταξάν, Μ. Οικονόμου, Παπάγου, Γ. Μικιάν, Κουντουριώτην, κλπ.

— Τήν παρελθούσαν Κυριακήν δεξιώς μαστίχας παρά τῷ κ. και τῇ κ. Εύλαμπιού εις τήν θαυμασίαν έξοχίην έπαυλίν των. Αί ταράσται ειχον μεταβληθῆ σε χορευτικόν τετραίν.

— Μεταξύ των κεκλημένων ήσαν κ. και δις Π. Μακρή, κ. και κ. Άλ. Μελέγχοβιτς, δις Άλεξ Π. Σαΐκου πολύ εύμορφη με ρόζ ζωφρέτ, κ. και κ. Κιμ. Τριανταφύλλου πολύ σικ με τουαλέττα λευκή, κ. και κ. Φωκά, κ. και κ. Σ. Χαρολάου, κ. και κ. Τσουδεροφ, κ. και κ. Βωττή, κ. και κ. Άγαπητού, κ. και κ. Άντωνιάδη.

— Έκτάκτως έπιτυχείς αι ίπποδρομιαί της παρελθούσης Κυριακής. Άρκεται κυρία έπωφεληθείσα τις συννεφιας φορούσαν τά νέα τους χειμερινά παλτά και φορέματα.

— Άντιθέτως όμως ύπήρχαν και πολλές κυρίες αι όποιες φορούσαν παλαιαρινά φορέματα μερικά δέ άπ' αυτά ήσαν έξομα, ως να έπρόκειτο περί χορευτικής συγκεντρώσεως.

— Τελευταίως στις κούσρες έπικρατέψ ντισίμο άπλό, είδος σπόρ, ή φορέματα άπλά, χωρίς να λειπουν φυσικά και τά πολυσύνθετα φορέματα, μεταξυ των όποιών ένα γαρνιρισμένο με πούλιες χρωματιστές και άλλο βελούδο μεταξωτό γαρνιρισμένο με πτερό.

— Άρμονικά σύνολα ειχαν όλίγισται μεταξυ των όποιών κ. Λαμπριζή έξ Άλεξανδρείας με φόρεμα γκρι και μαντώ γκρι ντυμπλαρισμένο με πτι γκρι, κ. Δ. Λι βέρδου φόρεμα άπλούστατον γκρι και μαντώ χαριτωμένο όμοιόχρωμον καπέλλο στον ίδιο τόνο, δις Δ. Άντωνοπούλου με τζερεξό πράσινο και λευκή έσάρπα και φούστα πλισσε πράσινη, καστόρι πράσινο, δις Σ. Παπαδοπούλου τζερεξό μεταξωτό μπέξ, μαντώ κασά μπέξ και καφέ. Ένα παριζιάνικο σύνολον ή κ. Ρήξ, έκτάκτως σικ τουαλέττα βιολίν, ή κ. Μπότσα χαριτωμένη σιλουέττα, ή δις Π. Λάμπρου.

Η Μονταίν

Α Φ Ι Ξ Ε Ι Σ

Έπανήλθεν εκ Παρισίων ή γνωστή καλλιτέχνης μόδισσα κ. Βάσσο Γατρώ κομισσα πλουσιαν συλλογήν γυναικείων φορεμάτων και ειδών διά τó έπι της όδου Σουλτάνη 12 «Θ α λ α σ σ ι Σ α λ ό ν ν», των όποιών ή έκθεσις άρχίζει έντός όλίγου.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Τό 4ον φύλλον της «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ», τó όποιον εκδίδεται μεθαύριον Σάββατον 16 τού μηνός. Άφθονία εκλεκτής ύλης και θναυμασιών εικόνων. Μεταξυ των άλλων εκλεκτών περιεχομένων της είνε και τά εξής : Τά «Βασανιστήρια κατά των Μεσαίωνα», ό «Ροδόλφος και ή Μαρία Βετσέρα», οι «Μεγάλοι Κυκλώνες», ό «Κινηματογράφος στην Ίαπωνία», ή «Γρελλή Βασίλισσα της Άραγώνος Ίωάννα», ή «Βασίλισσα Θάμαρις», τά ύπέροχα διηγήματα, «Άποχαριστισμός», «Άγγέλου Θάνατος», «Διψασμένη γι' άγάπη», ό «Παντοκράτορας», ή «Κλέφτρα», τά «Παράξενα τού Έγκεφάλου», «Πολύτιμα χειρόγραφα και βιβλία» και άπειρα άλλα διηγήματα, παραμύθια, περιεργα, άστεϊα, άνέκδοτα, μόδες, ποιήματα ελληνικά και ξένα, γελοιογραφίες, φωτογραφίες ελληνικές και ξένες, κ.λπ. κ.λπ. κ.λπ.